

SOSIALURIN

Blasstjórn:
Vilfrid SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høggubreyt

Tær visnaðu hendurnar

HAR eysturi — í Indiu — verður sagt frá monnum við viðsnaðum hondum. Fyri reiðiliga at gerast heilagir og ikki gera nakað skeivt, leita menn burtur frá øllum og liva bert fyri tí eina, at gerast reinir og lýtaleysir, verða heilagir. Hendurnar viðsna.

FYRI 6 árum síðan — 1959 — varð landsstýri skipað av Javnaðarflokkinum, Sambandsflokkinum og Sjálfstýrisflokkinum. Tá stýrið varð komin í lag, eftir drúgvum samráðingum, var farið til verka — og tað við lit.

Í dag siggjað úrslitini — og tað, sum er av framburði er avleiðing av tí stýrslagi og politikki, ið tá var. Sum menn tá lögdu til brots við.

MEN vit minnst eisini, hvussuleiðis ágangurin tá var frá teimum flokkum, sum í dag mynda landsstýrið. Tað var ikki orðið, sum menn tó grótu og illa lótu. Har var landsvik omaná landsvik, har var húsangangur omaná húsangang, danisering, sálir seldar fyri danskt gull. Tjóðin ryggbrotin av sosiallógávuini, sum tá kom, og sum í dag verður loyprisáð um alt landið. Hernaðartiltek, sum komu at gera Føroyar beinleiðis luttakarar í uppgerðini stórveldanna millum o. s. fr.

LITA vit í dag at tí politikki, sum verður furdur nú, er skjótt at fáa eygni upp. Ein verður óhugnaligur skakaður, skal ein fylgja linjuni frá tí stóðu flokkarnir tá høvdu. Fólkaflokkurin og Tjóðveldisflokkurin.

ÚRDÁTTURIN er jú hin einfaldi, at nokur politisk linja finst ikki. Grundarlagið hesir søgdu seg at byggja á — og fylgja. Tað er ikki til nú teir sita við ábyrgdini.

HER er ikki neyðugt at nevna dømi. Øll vita t.d. hvussu farið er fram í radarstöðarmálinum. Loranstöðarmálinum. Marinustöðarmálinum.

HETTA vóru mál, sitandi landsstýrisflokkar við »vold og makte« vildu stríðast ímóti og knasa.

Í dag siggja vit, at allar hesar stöðir eru enn og eru tvørturímóti enn meiri úbygdar. Ja, enná stendur í dag ein kasernbyggingur í gerð í Havn fyri at brúka teirra egnu orð.

NEI, tað ber illa til at reinska sína samvitsku við at siga: »Vit dák-æðu ikki okkara hendur — og síðan sum Pilatus tvá sær aftaná.

MEN so gott dømi um visnispolitikki, sum verandi landsstýri gevur okkum. Tað skal ein leingi leita eftir fyri at finna líkan til. Helst finst slíkur ikki.

BESTU ráðini munnu tí vera, at hesir menn gera sum indararnir — seta seg út í oyðimørkina ella tann villa jungulin — stara at sínum hondum og siga við seg sjálfvan »eg eri reinur — havi einki gjørt — eri ósekur«.

TAÐ hevði so í øllum førum ikki verið til so stóran skaða fyri samfelagi.

Almennur grannskoðari

Fáur man hann vera, ið ikki tekur undir við okkum í tí, at hin almenna grannskoðingin má vera óheft av øllum »hensynum«.

Og fáur man ei heldur hann verða, sum undrast á skrivningina hjá Dagblaðnum, sum ikki einferð, heilt og aldeilis at forklutra og leggja heilt aðra meining í orðini enn veruliga er sagt.

Ikki við einum orði skal tað vera sagt frá okkara síðu, at grannskoðarin Jógvan Sunstein ikki er ein rættskaffin maður og hartil dúgigur — tvørturímóti, »he ts a man for his job«.

Men síðani okkara stóða í hesum týðningarmikla máli.

Eitt aðalmál má vera, at landsins

grannskoðing verður røkt av einum stovni, sum er óheftur av allari aðrari grannskoðing í samfelagnum.

Tað undrar okkum tí stórliga, at tað er nakar, sum skal ivast í at tað eigur at vera orðvíst.

Eins væl sum tað undrar okkum, at nakar menniskjaskapningur kann vera, ið ikki veit, at menniskjaverk, hvussu gott tað er, hevur brek.

Meira skal ikki verða sagt í hesum umfari. Bert er tað harmuligt og til litlan heiður fyri okkum, at tað skal vera Dagblaðið, ið skal »slaa tónan an« vegna okkara stýri.

Men so illa er statt.

Kunngerð

frá nýstovnaða HANDVERKARA-
FELAGNUM á Tvoroyri

Freistin fyri innliman av handverkarum, ið ikki hava lærubræv ella lokið sveinaprógvi er sett til 27. í hesum mánaða.

Tvoroyri, 13. juni 1964.

Stjórnin

Byggifinansiering

Vit eru altíð til reiðar at leggja til rættis og veita finansiering — tað veri seg til húsa- ella skipabygging

Fyrr ella seinni fáa tygum brúk fyri einum banka — latið OKKARA banka verða tygara banka

SJOVINNUBANKIN

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Pf. J. F. KJØLBRO

Telegramadr.: „Kjølbro“ - Telf. 5489 (6 linjur) - Telex 20

Handilsvirkir

Allar vanligar vørur í heil- og smásølu.

ÚTGERÐARFELAG
ÍSIRKIR og KULDAGOYMSLUR
HERMETIKKIDNADUR
FISKAMJØLS- og SILDAMJØLSVIRKI
KLAKSÍKAR SLEIPSTØÐ (mekaniskur verkstaður) ger alt vanligt skipsarbeiði og nýbyggingar.
ULLVIRKI (við nýmótans spunalogum).
KLAKSÍKAR BKIKSMIDJIA Sanitetsvørur, rør. Ger alt vanligt blökksmiðjuarbeiði og rørlæggingararbeiði.
Setur upp miðstöðuhitaverk.

Innflutningur:

Matvørur, klæðnavørur, salt, kol, olja, timbur og bygnings-tilfar. Allar vørur til skipaútgærd.

Útflutningur:

Fiskaflokk, ísfiskur, saltfiskur, klippfiskur, hermetikk.

KUNSTGØDNING

Nyt lager er hjemkommet af:

superfosfat gran. 7,8% P
kali-superfosfat 1:2
kaligødning, gran. 49% K
Nitrophoska
Hoechst

Største lager

Billigste priser

Pf. Valdemar Lützen

Telefon 1020 — 3 linjer

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórnar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

PROÐHAR SOKNAR KOMMUNA

Skulu tit
brúka bil

persónkoyring ella skúla-
koyring, so ringið tlf. 2773.

Alexander Dalfoss

Útróðrafiska-
prísurin

Grein stóð í Sosialinum um útróðrafiskaprisin. Hon hevði sín stóra athuga fyri meg útróðramannin, sum er ein millum teir nøgvu, sum avreiða fyri henda ræðuliga undirprisin, tí eg sum hin ír hava bara tvinnar kostar at velja ímillum, og tær eru annaðhvørt at halda uppat at rógva út ella lata fiskin fyri undirprisin hjá landsstýrinum og monopolfiskakeyparunum. Og hitt fyrra kann eg ikki gera, tí eg skal fæða familju mína, og mær og okkum er einki annað skorið enn hjallin á sjónum.

Men hvussu leingi ætla landsstýrið og reiðararnir at halda okkum undir trælaokinum, noyðdar at taka við einum undirprisi so stórum, sum Sosialurin so gjølla visti á?

Ja, hvussu leingi?

Ringt er hjá mær og teimum nøgvu, sum noyðast at avreiða fyri undirprisin, men heilt »fortvivlað« er tað hjá teimum, sum als ikki sleppa av við fiskin. Fyri hesar — og teir eru ikki so fáir — var tað hin versta gerðin, sum gjord er móti smáplássunum, tá ið hinir ikki sosialistisku flokkarnir feldu uppskotini hjá javnaðarmonnum um at tryggja eisini teimum ikki bara sama prisin sum í stórplassunum, men fyrst og fremst at sleppa av við fiskin, tá ið teir koma á landið við veiðini. At rógva til tey stóru plássini við fiskinum er teimum heilt ómøguligt á teim allra flestu plássunum, har ið fiskur ikki verður keyptur.

Menn úti á bygd megu sleppa av við sína veiðu, og teir megu fáa sama prisin fyri hana sum á stórplassunum, um nokur meining skal vera í taluni um at veita bygdunum livilig kor. Tað at sleppa av við framleiðslu sína, ið ein skal liva av, er fyrsta og høvudstreytin fyri, at bygdin ikki skulu heilt avtofast.

Hetta má eisini hitt svartasta afturhaldið, sum ræður her á landi kunna fata. Men tess meining er kanska, at bygdin skulu avtofast?

Útróðramaður.

Hin almenna
grannskoðanin

Eg fekk meg ikki at trúgva tí, tá ið tað varð sagt, at hetta landsstýrið og tess sangonguflokkar høvdu avtikið grannskoðaradeild tingsins.

Og tað ljóðaði fullkomuliga sinnissjúkt fyri mær, at landsstýrið og tess flokkar skuldu hava latið alla ta almennu granskning til eitt privat felag, sum hevði í hendi at vera granskari hjá teimum stóru skattagjaldarunum.

Men hvussu kann hetta bera til? Her má fyriliggja sum maðurin segði ein misskiljing?

X.